

Република Србија
УПРАВНИ СУД
23 У.14900/17
Дана 03.11.2017.године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд, у већу састављеном од судија: Стева Ђурановића, председника већа, Руже Урошевић и мр Весне Чогурић, чланова већа, са судским саветником Миром Стевић Капус, као записничарем, одлучујући у управном спору по тужби тужиоца Н.М., држављанина Ирака, кога заступа Радош Ђуровић из Центра за заштиту и помоћ тражиоцима азила из Београда, поднетој против Комисије за азил Републике Србије, због доношења одлуке по жалби, у предмету азила, у нејавној седници већа, одржаној дана 03.11.2017. године, донео је

ПРЕСУДУ

Тужба **СЕ УВАЖАВА** и **НАЛАЖЕ** Комисији за азил Републике Србије да у року од 30 дана од дана достављања пресуде, донесе одлуку по жалби тужиоца изјављеној дана 26.10.2016 године, против заључка Министарства унутрашњих послова Републике Србије – Дирекције полиције – Управе граничне полиције – Канцеларије за азил, број:.../16 од 10.10.2016. године.

Образложење

Тужилац је дана 04.10.2017. године поднео преко пуномоћника тужбу Управном суду у којој је наведено да је дана 26.10.2016. године тужилац изјавио жалбу против заључка Министарства унутрашњих послова Републике Србије – Дирекције полиције – Управе граничне полиције – Канцеларије за азил, број: 26-704/16 од 10.10.2016. године, којим је обустављен поступак по захтеву тужиоца од 10.03.2016. године за азил у Републици Србији. Како је од подношења жалбе протекао законом прописани рок од 60 дана, а тужени орган није одлучио о поднетој жалби, даље је у тужби наведено да је поднеском – ургенцијом од 29.08.2017. године тужилац накнадно тражио доношење решења по жалби у даљем року од 7 дана. С обзиром да тужени орган ни у накнадно остављеном року није донео одлуку по жалби, сматра да су испуњени услови из члана 19. Закона о управним споровима, па предлаже да суд тужбу уважи и наложи туженом органу да одлучи о жалби тужиоца, изјављеној дана 26.10.2016 године, против заључка Министарства унутрашњих послова Републике Србије – Дирекције полиције – Управе граничне полиције – Канцеларије за азил, број: .../16 од 10.10.2016. године.

Тужени орган у одговору на тужбу изложио је хронологију поступања првостепеног и туженог органа по захтеву тужиоца за азил у Републици Србији од

10.03.2016. године. Навео је да је Комисија за азил у претходном мандату престала са радом септембра 2016. године, да је Решењем Владе РС број: 119-2520/17 од 23.03.2017. године именована Комисија за азил у новом саставу и да због тога тужени није могао да одлучује по жалби на закључак од 26.10.2016. године. Предложио је да суд тужбу одбије.

Решавајући овај управни спор без одржавања усмене расправе, сагласно одредби члана 33. став 2. Закона о управним споровима („Службени гласник РС“, бр. 111/09), будући да је предмет спора такав да очигледно не изискује непосредно саслушање странака и посебно утврђивање чињичног стања, Управни суд је, оценом навода тужбе и доказа приложених уз тужбу, нашао да је тужба основана.

Одредбом члана 19. став 1. Закона о управним споровима, прописано је да ако другостепени орган у року од 60 дана од дана пријема жалбе или у законом одређеном краћем року не донесе решење по жалби странке, а не донесе га ни у даљем року од 7 дана по накнадном захтеву странке поднетом другостепеном органу, странка по истеку тог рока може да поднесе тужбу због недоношења захтеваног акта.

Одредбом члана 44. истог закона, прописано је да ће суд пресудом уважити тужбу и наложити да надлежни орган донесе решење, када је тужба поднета на основу члана 19. тог закона, а суд нађе да је основана.

Како из навода тужбе и доказа приложених уз тужбу произлази да су за подношење тужбе због недоношења одлуке по жалби тужиоца од 26.10.2016. године изјављеној против заључка Министарства унутрашњих послова Републике Србије – Дирекције полиције – Управе граничне полиције – Канцеларије за азил, број: .../16 од 10.10.2016. године, којим је обустављен поступак по захтеву тужиоца од 10.03.2016. године за азил у Републици Србији испуњени законски услови из цитираног члана 19. став 1. Закона о управним споровима, као и да нема доказа да је тужени орган у законом прописаном року одлучио о жалби тужиоца, Управни суд је, применом одредбе члана 44. Закона о управним споровима одлучио као у диспозитиву пресуде.

Наводи туженог да је Комисија за азил у претходном мандату престала са радом септембра 2016. године, да је Решењем Владе РС број: 119-2520/17 од 23.03.2017. године именована Комисија за азил у новом саставу и да због тога тужени није могао да одлучује по жалби на закључак од 26.10.2016. године, не ослобађају туженог обавезе да сагласно одредби члана 20. став 1. Закона о азилу (“Службени гласник РС” бр. 109/07) одлучи о жалби тужиоца.

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ
Дана 03.11.2017. године, 23 У. 14900/17

Записничар
Мира Стевић Капус,с.р.

Председник већа - судија
Стево Ђурановић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Дејан Ђурић